

Spas Rudnika privatizacija

VODITELJ: Slučaj rudnika, jame i flotacije u blizini istoimene varošice koji je privatizovan deset godina razbija predrasude vezane i za taj težak posao i za privatizaciju koja, kako svedoče zaposleni, nije značila zatvaranje okna, već napredak, nadu i bolji standard. Spas neočekivano i netipično za naše prilike donela je privatizacija.

REPORTER: U rudniku je 2004. godine bilo angažovano 295 rudara, danas ih je 420. Među njima je mnogo onih koji su u jamu sišli sa drugih poslova, a trenutno oko 350 ljudi čeka na prijem za bilo koje radno mesto privučeni dobrom i redovnom zaradom.

MOMIR ŽIVKOVIĆ, (rudar): Ispostavilo se da je ovde, da su uslovi rada odlični, da je odnos prema ljudima odličan, korektan. Zarade su isto na nivou, što kaže, korektne. Može da se izdržava porodica, i to me je privuklo. A, i izazov sam, vidite i sami, muški posao, i to me dovelo do toga da ostanem ovde i da nastavim karijeru.

SRĐAN KNJAJIĆ, (rudar): Ja sam Srđan Knjajić sa Rudnika, imam 19 godina, šest meseci već radim ovde u rudniku. Posao i jeste i nije težak.

ACA ILIĆ, (direktor): Pa, evo, znači vrlo, vrlo prosto, znači krenućemo od onoga što je malo atipično za privatizacije, a to je da smo mi povećali broj radnika sa 296 na 421, koliko imamo sada. Na ime toga smo povećali i proizvodnju. Proizvodnja je duplo veća od onoga što je bila 2004. godine, povećali smo preradu duplo više, masa za platu je sa tadašnjih 46.000 dolara povećana 6,3 puta, na današnjih 400.000 dolara.

REPORTER: Kako saznajemo, Rudnik planira nova radna mesta, jer su bakar i srebro ponovo traženi na robnim berzama u svetu.